

EEN SLOKJE UIT
DE HEILIGE GRAAL

EEN SLOKJE UIT
DE HEILIGE GRAAL

Verhandeling met
MASTER TEACHER
uit
DE TERUGKEER VAN DE KETTER

U hebt gehoord dat er gezegd is:
Oog om oog en tand om tand.
Ik zeg u echter dat u geen weerstand moet bieden aan
de boze;
maar wie u op de rechterwang slaat,
keer hem ook de andere toe;
en als iemand u voor het gerecht wil dagen
en uw onderkleding nemen,
geef hem dan ook het bovenkleed;
en wie u zal dwingen één mijl te gaan,
ga er twee met hem.

Waarin ligt het dilemma van afbreking of dualiteit? In het gebrek aan wat in religieus opzicht 'liefde' wordt genoemd. Niemand op deze planeet beoefent liefde – hoor dit – want als je dat wel zou doen, dan zou je niet hier zijn. Jouw definitie van liefde, in dualiteit, is niet waar. Voor jou is liefde het vinden van veiligheid, om de onvermijdelijke dood, waarvan je in deze waarneming gelooft dat die werkelijk is, op een afstand te houden, en waarnaar je weigert te kijken. Liefde kan uiteindelijk niets anders dan dat voor je zijn. Daar komt het op neer. Liefde – als je al je ideeën erover weghaalt, met betrekking tot maanlicht, 'grijpgraagheid', copulatie en wat je ook mag denken dat er gebeurt met liefde – is uiteindelijk alleen communicatie. Liefde is uiteindelijk alleen communicatie. Ik wil dit opnieuw zeggen, en ik heb het al eens gezegd, ze is uiteindelijk alleen mijn vermogen tot jou te communiceren wie ik ben. Zie je dat?

Als we de Romeo en Julia symfonie delen die zich nu in zijn totaliteit afspeelt, dan zijn jij en ik totaal verliefd. Hoe zouden we dat niet kunnen zijn? We zijn geactiveerd en voelen geestelijk dezelfde reacties die in ons plaatsvinden wanneer we herkennen dat we één ding zijn! Dat we uiteindelijk alleen één ding zijn! Zie je dat? Dat is wat liefde is. Heeft het met paring te maken? Niet werkelijk. Je zou morgen naar de Verenigde Naties kunnen gaan en als iedereen plotseling met elkaar zou kunnen communiceren dan zou er geen oorlog meer zijn, iedereen zou onmiddellijk alles geven en heel worden. Natuurlijk!

Je onvermogen om lief te hebben, of te communiceren, komt door je onvermogen te zien wie je bent. Je denkt dat je iets moet beschermen. Je loopt rond en probeert het te beschermen. Je denkt dat er een element in je is dat zichzelf moet verdedigen. Waar verdedig je jezelf tegen? Waarom ben je bang? Wat is het? Waarom ben je angstig? Je kunt niet liefhebben, omdat je angstig bent. Je kunt niet liefhebben, omdat je niet weet dat ik jou ben.

Het verschil tussen jou en mij, op dit moment, is dat ik me tot jou kan uitbreiden en weten dat je mij bent; en ik hou totaal en absoluut van je, dat kan ik je verzekeren. De enige manier waarop ik dat kan doen, is door te weten dat je mij bent. En ik moet eerst van mezelf houden, voordat ik van jou kan houden. Dat is de enige manier waarop het werkt. Als ik een spoorvan twijfel heb – door een niet-ontwaken of een niet heel-woorden – dat ik op de één of andere manier niet oké ben, dan is het onmogelijk dat ik dat niet op jou projecteer. Je kunt dat niet ontwijken. Zie je dat? Daarom onderwijzen we dat elk oordeel een zelfoordeel is. Wat zou het anders kunnen zijn? Wie anders dan jezelf beoordeel je? Als je jezelf verkeerd beoordeelt, dan zul je automatisch alles buiten jezelf verkeerd beoordelen. Natuurlijk! In plaats van het vanuit jezelf uitbreiden van de waarheid, zul je het in je afzondering van jezelf weg projecteren. Zie je dat? Als je nu naar me kijkt en zegt: “Er staat een vreemde vent voor me met een vies overhemd aan, hij draagt geen sokken en hij zwaait met zijn armen. Ik vraag me af wie hij is”, wat heb je dan gedaan? Je hebt jezelf geïdentificeerd, hebt vanuit jezelf

geprojecteerd, en alles wat je in je hersenen hebt opgeslagen (wat een reproductie is van dit bewustzijnsniveau), probeer je te correleren om te bepalen wie ik werkelijk ben.

Dus wat doen we? We beginnen met de aanname – en je begint nu met deze aanname en zet al het andere aan de kant – dat ofwel alles wat ik je nu zeg absoluut waar is of dat het geen enkele waarheid bevat. Wat ga je nu doen? Hoe kun je oordelen? Haha, ik heb je te pakken! Nu denk je: “O, dat kan niet waar zijn. Sommige dingen die hij zegt zijn misschien oké, maar er zijn dingen waarvan ik denk dat hij die zal zeggen die misschien niet oké zijn, want ze zijn Spinoza en Neoplatonisme en misschien Kant of Jezus Christus of Buddha of Dr. Fu Manchu...” of wat je dan ook denkt dat een invloed is op wat je denkt. Het is absurd! Het enige wat je doet, is dat je op dit niveau categorieën in je denkgeest maakt van wat je denkt dat waar is. En omdat je niet weet wie je bent, kun je hier onmogelijk iets beoordelen. Het is absoluut onmogelijk.

Als je ergens een opinie over hebt, dan heb ik het mis! Want de aarde is abuis. Er is hier geen waarheid (onmogelijk!), er is hier geen rechtvaardigheid (onmogelijk!), tenzij je het toelaat, tenzij je toelaat dat het waar is; tenzij je toelaat dat ze rechtvaardig is door jouw puurheid, door jouw onschuld, doordat je te weten komt wie je bent, door jouw bevestiging van je onkwetsbaarheid in je kracht, door je overgave aan je omkering of transformatie. Er is geen andere weg. Is dat religieus? Ik weet het niet. Ik heb je al eerder gezegd dat de

hedendaagse religie op aarde een wetenschap is. Het is niet een *religie*, niet een thuiskomst, niet een *herinnering*, niet een terugkeer naar wie je bent.

Je evolueert. Je kunt zien dat je evolueert, daarom moet je evolueren tot iets. Als er iets is, dan moet jij daar oorspronkelijk vandaan komen. Als je het kunt bedenken, dan moet het waar zijn.

Verbazingwekkend! Het is een verbazingwekkend idee. Het bevindt zich nu in je geest. Wanneer je hier weggaat vandaag, onthoud dan dat je gekozen hebt wie je bent. Oké? Er is geen kracht buiten je die bepaalt wat je bent. Dat is onmogelijk! Begrijp je het? Ja, maar hoe kun je het vergemakkelijken?

Vrager: Heb ik ervoor gekozen niet te weten wie ik ben?

Nou, waarom zou je dat doen?

V: Ik weet het niet.

Nee, je gelooft me niet. Nee, je gelooft niet dat je een keus hebt. Dus nu heb je jezelf als *zelf* geïdentificeerd en me gezegd dat je ervoor gekozen hebt niet te weten. Nee, als je wist, dan zou je automatisch weten omdat het transformatief is.

V: Maar als je “*je*” zegt, verwijst je dan niet naar me als een persoonlijkheid, of verwijst je naar me als God?

Ken je me en hou je absoluut van me, omdat ik jou ben?

V: Nee.

Oké, nou, begrijp dat dan. Want als je dat doet, dan weet je het. Onthoud dat het nog steeds jouw idee is. Je drukt nu een idee uit van één of andere oordeelstoestand die je gemaakt hebt. Het is niet waar. Het is heel moeilijk, want elke keer dat je jezelf uitdrukt, kom je slechts vanuit waar je je bevindt.

Ik zeg je absoluut – en ik wil dat je dit hoort; dit is het meest belangrijke dat je ooit zult horen – dat er niet zoiets is als individuele persoonlijkheden. Ha, je verbergt je op deze aarde omdat je denkt dat je anders bent dan ik. Dat ben je niet! Heb je een aambeï op je kont? Hè? Je verbergt iets. “Ik zal je niet laten weten dat er iets mis is.” Er zijn hier geen geheimen! Wat zou je geheim willen houden – dat je wellustig bent, dat je vies bent, dat je... (bah!) al die troep? Dat is niet waar. We delen een totaal gemeenschappelijke erfenis van de waarheid. Je bent op aarde omdat je je verschuilt.

Diegenen van jullie die denken dat je op een spiritueel pad bent (in welke mate je goed probeert te doen en dat soort dingen), laat me je dit zeggen: Je bent je daadwerkelijk aan het verschuilen. Je bent bang voor de waarheid. Omdat de waarheid je heel zal maken. En als je heel wordt, zal het naar alle dingen toe zijn, en je zult je individualiteit verliezen. Luister naar me: wanneer je totaal te weten komt dat je God bent, zul je nog steeds zijn zoals je nu bent.

Onthoud dat er maar één bewustzijn is. Je hebt een idee dat je in je transformatieve proces niet zult weten wie je bent; of dat het stervensproces (omdat je het gelijkstelt aan niets) je identiteit zal stoppen. Dat zal het niet. Dat zal het niet. Je kunt het bewustzijn niet verlaten. Je kunt niet sterven. Dit is zeer fundamenteel voor alles wat we onderwijzen. Je bent hier alleen omdat je denkt dat je zult sterven. Dat is waarom je op aarde bent – om geen andere reden. Je denkt dat je kunt sterven en dat kun je niet.

[Achtergrond muziek speelt] Het is verbazingwekkend voor me dat een reductionist dit soort muziek zou horen en dan denken dat het een bundel muzieknoten is die we horen, en dat iemand op dit niveau ze op één of andere manier bij elkaar heeft geplaatst – ik weet niet hoe – en dat het iets bleek te zijn dat iedereen kon communiceren en begrijpen; in plaats van te herkennen dat elke entiteit de totaliteit van volmaaktheid bevat die zich openbaart in de mate dat ze in staat zijn die te openbaren. En dat is met inbegrip van literatuur en muziek en poëzie en kunst en wetenschap – wat je dan ook doet om de waarheid van jezelf uit te breiden naar wat ze werkelijk is.

Is dat goddelijk? Natuurlijk is het goddelijk. Is dit kopje goddelijk? Wat kan het anders zijn dan goddelijk? Dit kopje is spectaculair. Dit kopje is op zichzelf heel. Dit kopje is uiteindelijk wat je idee over dit kopje *is*. Als ik je zeg, in waarheid en liefde en voortgebrachte energieën, dat dit de *Heilige Graal* is, daar, dan zeg je: “O, dat is de Heilige Graal!” Nu ben je van gedachten veranderd over dit kopje. Voel je dat? O, je hebt het gevonden – datgene waar je jouw hele leven

naar hebt gezocht. Hier is het. Een slok van dit levenselixer en je kunt heel en totaal worden.

Is het waar, wat ik je net heb gezegd? Natuurlijk. Totaal waar. Wat heb je nu gedaan? Je transformeerde je *idee* over wat dit is. Je bent van gedachten veranderd over wat je denkt dat het is. Wat is het transformatieve proces anders dan van gedachten veranderen over iets? Uiteindelijk blijf je van gedachten veranderen en blijf je van gedachten veranderen en laat je los en laat je los en geef je op en onderga je deze spirituele vooruitgang, totdat je bij een enkele waarheid uitkomt. Je zult te weten komen wat de enkele waarheid is door erachter te komen dat je niet kunt weten wat ze is, en door je overgave aan het niets dat ze op dat moment voor je is. En dat is de waarheid.

En nu hebben we het dilemma van een verscheurde aarde. We hebben het dilemma van de werkelijkheid die in het lichaam lijkt te zijn: “Dit is zo. Dit is waar.” We hebben het dilemma van de afschuwelijke chaos van oorlog en hongerdood en verdediging en woede en wroeging en beschuldiging, en alle andere lelijke, ongelofelijke dingen die je in je denkgheest meedraagt door je onvermogen jezelf te vergeven en zo te weten te komen wie je bent. Je deelt wederzijdse pijn met andere entiteiten die hopen dat dingen gunstig zullen uitpakken, dat er dingen zullen gebeuren die hier oké zijn. Mijn dierbare, je kunt de illusie niet perfect maken. Ik heb het je vele malen gezegd, en ik zeg het opnieuw: de fout van de aarde is de opvatting over de aarde. De fout van de aarde is jouw idee erover. Is er een remedie voor dualiteit?

Hoe zou je, door middel van een proces, de opvatting over dualiteit kunnen verhelpen?

En de zaligsprekingen dan? Laten we het christendom nemen, laten we Jezus Christus nemen: toen hij opstond en sprak over de dingen die je niet doet en die je wel doet om het Koninkrijk van de hemel te vinden, sprak hij de waarheid. Laten we vanuit de transpersoonlijke psychologie (die we behandelen) eens kijken naar het feit dat je je verzet tegen wie je kwaad doet. Hij zegt: “Verzet je niet tegen wie kwaad doet. Zalig zijn de zachtmoedigen.” Je bent niet zachtmoedig. Je verzet je tegen wie kwaad doet. Oké? Dat is natuurlijk waarom je hier bent, omdat je deze dingen doet.

Nu zul je je in dat opzicht onmiddellijk verdedigen, omdat je denkt dat je *jij* bent, en dat is waarom je faalt. Zie je dat? Kun je dat zien? De oproep om je niet te verzetten tegen wie kwaad doet, betekent letterlijk ‘verzet je niet tegen wie kwaad doet’. Het betekent niet dat je je een klein beetje verzet. Wat deed je? Je beoordeelde wat kwaadaardig was en wat niet. Ik zeg tegen je: maak je er compleet los van en verdedig jezelf tegen niets. Dat is wat Christus deed. Natuurlijk. Je leeft je leven in een poging iets aan iemand te bewijzen. Je leeft je leven tot je doodgaat, in een poging jezelf te bekrachtigen: “Ik moet wel iets waard zijn. Ik heb een doctoraat in Humpty-Dumpty-zijn (of wat je dan ook hebt). Ik ben dit. Ik ging naar school. Ik deed dit. Ik kan dat bewijzen.”

Heb je wel eens gezien hoe mensen een kamer binnenkomen, en ieder een vertoning maakt van wie hij is? Ze weten het

niet! Ze hebben geen idee wie ze zijn. Wat een afschuwelijk dilemma! Dan gaan ze het geheim van hun eigen verberging in, en ze zeggen allemaal diep van binnen: “Zo ben ik niet werkelijk. Ik moest een vertoning maken en doen alsof. Ik wou dat ik zoals hun kon zijn. Ze denken dat, ze doen niet...” Niemand doet dat.

Er is geen enkele winnaar op de planeet aarde. Dat kan ik je verzekeren! Je treedt buiten jezelf en je zegt: “Ik wou dat ik zo kon zijn.” Dat is absurd! Er zijn geen winnaars. Wat zal er met ze gebeuren? Ze verouderen en hun neus zal wegrotten. Hè, wat zullen ze doen? Hun kinderen gaan weg en worden volwassen; alles valt uit elkaar. Er is hier geen werkelijkheid!

Denk je dat er een God is die iets met deze planeet te maken wil hebben? Kom op, kom op, je hebt haar verzonnen. Je weet niet wie je bent. Je zult jezelf beschermen, en doen alsof er een kracht buiten je is die de oorzaak is van wat je overkomt. Die is er niet; het is alleen maar jouw idee. We zijn weer terug bij ideeën. Je hebt een onwaar idee over wie je bent. En dat is wat het probleem is.

Communicatie: hoe communiceer ik? Heb ik één enkel ding tegen je gezegd dat je niet al weet? Nee! Is het mogelijk voor me dat ik iets tegen je zeg dat je niet weet? Nee! Je hebt een beperking gelegd op wat je denkt te weten. Je weet alles. Ik kan je absoluut garanderen dat je alles weet.

Je hebt jezelf beperkt tot dit bewustzijnsniveau: je bent blind, doof en stom. Je bent een embryo en je bent buiten jezelf gegaan en hebt deze andere kleine dingen gevonden en ze staan in wisselwerking met zelf. Je weet wel, “Laten we je persoonlijkheid naar God brengen.” Dat is absurd! Je bent niet werkelijk! Geen wonder dat je in wanhopige pijn bent. Dat is pijnlijk.

Zie je, wat er met je is gebeurd, is dat er cellulair een rijpingsproces heeft plaatsgevonden in je symbiotische relatie, in je lichaam, en plotseling kijk je om je heen en zie je dat je anders bent, je denkt anders dan andere mensen om je heen. En je zegt: “Er moet iets mis met me zijn.” Dus waarom ga je niet naar een andere krankzinnige “aardbewoner” en hij zal je wat medicijnen geven die je misschien krankzinnig kunnen houden! Word niet wakker. We zullen tot halverwege gaan en zeggen: “Ik ben best wel bereid te accepteren dat er wat goddelijke zielen boven ons zijn, maar we moeten deze krankzinnigheid uiteindelijk stabiliseren.” Is dat niet vreemd? Ergens beperk je jezelf. Als je dat niet zou doen, dan zou je in de Hemel zijn. Zie je het? Je kiest hiervoor. Je kiest ervoor om het zelf te zijn in plaats van God. Is dat niet verbazingwekkend?

Ik sta hier als een soort licht voor je, als een lichtbaken, een energiebaken; het is wat een Christus is. De Christus is wat je zult zijn. Dus er zijn energieën die uit me stromen in de waarheid, simpelweg omdat ik tot een waarheid ben gekomen die de waarheid is. Jij weet het ook al, dus je kijkt naar me en zegt: “O, dat is waar.”

Iedereen hier is een avatar. Iedereen hier staat op het Omega punt en kijkt hiernaar. Je bent aan het ontwaken uit je droom. Je ziet dat dit niet waar is. Probeer *dat*. Probeer **dat**.

Alles wat je mogelijkkerwijs kan overkomen, zoals jij het je herinnert, heeft al plaatsgevonden. Natuurlijk is er niets nieuws. Er is mogelijkkerwijs geen idee dat je kunt hebben dat niet heeft plaatsgevonden. Hè? Als dat niet zo was dan zouden dingen uiteindelijk opraken. Het zou tot een eind komen; de tijd zou lineair zijn. Er is geen lineaire tijd. Je bent nooit geboren en je kunt niet sterven. Hallo, is dat niet spectaculair?

“Nou, ik wil niet dat het zo is.” Waarom niet? “Tja, ik weet het niet.” Wat heb je gedaan? Je hebt jezelf geïdentificeerd met het lichaam. Je denkt dat dit werkelijk is. Je denkt dat dat werkelijk is. Dat is het niet. Het is jouw idee erover. De energieën die je in deze kamer voelt, in je meditatie, in je stille momenten, reageren per definitie individueel in jou. Kijk niet naar iemand anders. Dat betekent niets. Wat doe *jij* ermee? Waar beoordeel *jij* het? Waar sta *jij* jezelf toe om tot de waarheid te komen? Onthoud dat alles wat ik je zeg waar is of onwaar. Als je er op dit moment voor kiest alles wat ik je zeg af te wijzen, probeer het maar eens. Je kunt alleen jezelf afwijzen, en je kunt onmogelijk naar niets gaan – het is onmogelijk.

Er is niet zoiets als *niets*. Probeer het maar eens. Probeer dood te gaan. Zit hier en zeg: “Ik zal doodgaan. Ik ben vastbesloten dood te gaan.” En je probeert dood te gaan en, nee, je bent nog steeds hier. Denk aan de lelijkste,

afschuwelijke, ongelofelijke schedels en... Ga je gang, kijk naar de dood! Dat is een geweldig proces. Laat me dit tegen je zeggen: je kunt niet ontdekken dat je eeuwig bent tot je naar de dood kijkt.

Het proces van transformatie is een proces van door de dood heengaan om te weten dat je niet kunt doodgaan. Wist je dat? Dat is wat het is. Het wordt in populair christendom uitgedrukt als "opnieuw geboren worden" en alle andere dingen die daarmee samengaan. Maar ik verzeker je dat het waar is. Deze entiteiten die je ziet sterven in het bewustzijn, en die dan misschien in het leven worden teruggeroepen, zijn een beetje voorbij de aarde gegaan en kwamen terug met verhalen van de waarheid. Daar komt iets meer bij kijken, maar ze zijn in de waarheid.

Wanneer je door je transformatieve fase gaat, zul je letterlijk het licht zien. Wat denk je dat het zien van het licht is? Dat is een waar licht, zoals ze dat beschrijven in het stervensproces. Hè? Je gelooft het niet. Dat is waarom je hier bent. Ha, ha. Je denkt niet dat je dat kunt doen.

Dat is waarom we onderwijzen: "sterf". Dat is waarom we onderwijzen: kijk naar de dood. Dat is waarom we tonen: kijk alsjeblieft verderop in de tijd en zie dat je in een verpleegtehuis bent, dat je op dit moment sterft aan ouderdom. En je hebt dat van je afgeduwd, je doet alsof dat niet waar is. Je doet alsof alle mensen daarbuiten niet van de honger zijn gestorven. Je zegt: "Ik kan daar niets aan doen. Ik houd gewoon maar vast aan mezelf." En je zult falen. Als je in

jezelf probeert te blijven, zul je falen en je zult sterven en je zult pijn hebben. Ik zeg tegen je dat je dat niet hoeft te doen. Dat je zult weigeren om het doodsspel te spelen dat hier op dit bewustzijnsniveau wordt gespeeld, op deze aarde, op deze planeet, en je zult besluiten het te boven te gaan en dat je dat op dit moment kunt doen. Niet alleen dat, maar je kunt het slechts op dit moment doen.

Kom op! Daar ga je. Wauw, kijk daar eens naar. Dit is geen gedachteproces. Dit is geen proces van denken, nietwaar? Want gedachte vereist zelfidentificatie. Je zult automatisch falen als je jezelf vaststelt en het probeert te zuiveren of het probeert te doen. Het zal hier niet werken! Weet je wat er gebeurt? Je verwekt hierboven veel energieën, dan trek je ze naar beneden en maakt er magie van. Dat is wat er gebeurt.

“Bedoel je te zeggen dat er hier en nu werkelijk een kracht is?” Je kunt het God noemen, als je dat wilt, of noem het niet God, het maakt me niet uit wat je het noemt. Noem het iets waar je niets vanaf weet en dat hier is, omdat je bewust bent. Het is vlak boven je en het brengt energie. En het is hier nu en je kunt boven je reiken en het pakken. Vanuit een religieus standpunt is het net als zeggen: “Ik zie God alleen wanneer ik op zondag naar de kerk ga” en als God hier nu niet is, dan is Hij nergens. Als er een kracht in het universum is, dan is die hier. Het kan nergens anders zijn. Waar anders kan het zijn dan hier? Het is altijd bij je.

Is het mogelijk om boven je te reiken en dat te weten te komen? Jazeker. Dat is het proces dat je nu in je lichaam

ondergaat. Dat is het transformatieve proces dat nu in je plaatsvindt. (Haalt diep adem) Zuurstof. Heel diep.

Analyseer het niet. Je bent in een proces van ontwaken. En dat voelt zo geweldig, wanneer je het werkelijk te weten komt. Je zult daar alleen staan en de gedachte komt bij je op dat er werkelijk een kracht in je werkzaam is, die een verandering in je teweeg brengt. Ik verzeker je dat het gebeurt, ondanks alles wat je doet. Ik verzeker je dat alles wat er in je leven gebeurt, alle schijnbare pijn, schijnbaar verdriet, schijnbare liefde, schijnbare vreugde, alle identificatie van jezelf, je naar een enkele waarheid leiden, oké? Dat je in een proces van ontwaken bent.

Ik definieer de aarde als een kwekerij, oké? Of als een embryo stadium. Een stadium waarin je evolueert naar de waarheid. Dat is precies wat het is. Het heeft op zichzelf helemaal geen waarde. Je kunt zolang als je wilt in de kwekerij blijven, of je kunt die op dit moment verlaten. Zijn de geboortekrampen een beetje pijnlijk? Waarschijnlijk wel. Maar je wordt naar het licht getrokken, of je dat nu wilt of niet.

Het is heel vreugdevol. Waar is het uiteindelijk een erkenning van? Dat je machteloos bent. Dat je niets te zeggen hebt over wat er hier gaande is. Niet alleen dat je niets te zeggen hebt en dat je machteloos bent, maar dat alles oké is en naarmate je meer machteloos bent zul je meer kracht hebben? Ahaha! Zelfs tot aan je overgave in de dood, dat je op dat moment totale kracht zult hebben? Ahaha! Dat klinkt

bekend. Dit is niet werkelijk. Je bent aan het dromen. Word wakker. Word wakker.

Wil je op dit moment weggaan? Ga je gang. Je voelt je plotseling verantwoordelijk. Je voelt plotseling, “Tjee, ik heb deze dingen geschapen en ik ben verantwoordelijk voor ze, en misschien kan ik beter een tijdje blijven rondhangen, en misschien kan ik beter blijven rondhangen en door nog een dood of twee heengaan voordat ik eindelijk te weten kom dat je voor niets op aarde verantwoordelijk bent. Niets! Niets! Je bent vrij. Je hebt in je eigen illusie een valse verantwoordelijkheid geschapen om zo je eigen bescherming vast te stellen, domoor! Je hebt het verzonnen. Het is moeilijk. Dus alle andere dingen die je buiten jezelf verzonnen hebt, zullen je aanvallen wanneer je zegt: “Hé, wees vrij, wees luchthartig, laat het los. Wees gelukkig! Je kunt me geen pijn doen. Jippie!” “Iedereen zal me aanvallen.” Nee, dat zullen ze niet. Weet je waarom? Omdat je tot de waarheid zult komen. Onthoud dit: jij bent niet de beoordelaar van je eigen motivaties. Dus faal. De tijden van je grootste succes, ik verzeker het je, zijn de tijden wanneer je dacht dat je faalde. Je hebt helemaal niets te zeggen of te vergelijken met een volmaakte opmaak die hier zit en spreekt. Je kunt niet als scheidsrechter optreden, je kunt er niet mee overleggen. Wat doe je ermee? Geef je eraan over!

“Kom op zeg, dat is zwak. Ik zal die nonsens niet accepteren.”

Zalig zijn de armen van geest, want van hen is het Koninkrijk der hemelen.

“Dat geloof ik niet.”

Niemand gelooft wat er door iedereen gezegd wordt. Iedereen die ontwaakt is en die hetzelfde zegt, en dat mensen ontwaakt zijn en het niet geloven, en dat is waarom ze niet ontwaakt zijn. (lachend) Is dat niet verbazingwekkend? Ik zeg je in waarheid dat ik totaal herken dat je mij bent in traagheid. Je bent een deel van mij dat hier is, dat niet ontwaakt is, en het is niet mijn bedoeling hiërarchieën te suggereren, want zoiets is er niet. Ik weet met zekerheid dat je volmaakt bent. Absoluut. Absoluut, met zekerheid, er is geen deel van me dat jouw volmaaktheid niet accepteert. Onthoud dat als dat wel zo was, het zou betekenen dat ik zelf niet volmaakt ben of dat ik niet geloof dat ik dat ben. En daarom heb ik die onzekerheid of een corruptie in de geest van mezelf af geprojecteerd. De waarheid is in je en nergens anders. En je komt te weten dat het waar is.

De kwantum fysici komen er eindelijk achter dat ze, in hun experimenten, de experimenten door hun gedachten veranderen. Verbijsterend, nietwaar? Ze komen te weten dat alles uiteindelijk subjectief is. Dat is een afschuwelijk idee. Ze schijnen naar dingen te kijken en ontdekken uiteindelijk dat ze het hele ding verzonnen hebben.

Het hele universum is één enkele gedachte. Het kan niets anders zijn. Er is ofwel volmaakte eenheid in alles waarvan

je een denkbeeld kunt vormen, of er is volmaakte chaos. Ja, het zou op zichzelf volmaakt zijn, als dat mogelijk was. Daartussenin is niets. Sommige dingen zijn niet in eenheid en sommige dingen zijn chaotisch. Dat is onmogelijk. Als je het gelooft, dan is het waarom je hier bent, omdat je er in langzame snelheid naar kijkt. Je kijkt er verduisterd naar. Je kijkt er gefragmenteerd naar, met je bewustzijn niet uitgebreid naar waar je de waarheid kunt zien.

Heb goede moed, je kunt niet falen. Je bent in mislukking geweest. De uitdrukking “Wie oren heeft om te horen, laat hem horen” komt bij me op, want ik zie waar je bent met deze bepaalde gedachten of energieën die ik je schenk. Het proces kan niet falen omdat je niet kunt falen. Elke waarneming die je over jezelf hebt die niet volmaakt of goddelijk is, is niet waar. Daar kun je gemoedsrust in vinden. Ik weet niet hoe je, terwijl je bewustzijn zich begint uit te breiden, kunt omgaan met de intense schijnbare onrechtvaardigheid en pijn en hebzucht die op dit niveau van bewustzijn en zelfidentificatie plaatsvindt. De zielenstrijd die volgt als je energieën ontwakent, kan zeer intens zijn.

Je hebt uiteindelijk de neiging om je te verdedigen en je zegt: “Heb ik niet ergens recht op?” En weet je wat daarop mijn antwoord is? Mijn dierbare vriend, je hebt recht op alles. Waarom zou je met slechts iets genoegen nemen? En je zegt tegen me: “Ik zal volmaakt gelukkig zijn als ik maar een klein beetje kan hebben.” En ik zeg tegen je: nee, dat zul je niet. Hoe kun je gelukkig zijn met iets dat blijft veranderen? Steeds wanneer je denkt dat je het voor elkaar hebt: plof! Het

is weg. O, het is afschuwelijk. Er is maar één enkele waarheid en jij bent het.

Wees daarom opgewekt. Waarom niet? Hm? Natuurlijk. Veel mensen beoefenen Eros: “eet, drink en wees vrolijk, het kan je laatste dag zijn.” Het probleem is dat je morgen niet sterft. Je kunt eten, drinken en vrolijk zijn, als je dat verkiest, maar onthoud dat alles in tijd en ruimte oorzakelijk en gevolgrijk is. Je ontsnapt nooit aan de gevolgen van je acties, die uiteindelijk je gedachten zijn. Daarom ontsnap je nooit aan de gevolgen van je gedachten. Wordt dit opgenomen? Het vloeit simpelweg.

“Maar wat geeft het,” zeg je. Het betekent letterlijk dat er geen loze gedachten zijn en alles wat je denkt, daar ben je verantwoordelijk voor. Als dat waar is en dertigduizend mensen gisteravond aan de honger gestorven zijn, dan moet je verantwoordelijk voor hun sterven zijn, en dat ben je, door je opvatting over hun sterven. Verbazingwekkend! Waar. Zijn ze werkelijk gestorven? Natuurlijk niet. Dat is absurd. Er is geen dood.

Wees opgewekt. Je zou hier niet zijn als je niet al gewonnen had. Het pad van het komen tot de waarheid is een pad van waar worden. Er is hier geen waarheid; je kunt slechts de waarheid worden. En steeds als je meer waar wordt, word je meer vervoerd in de verwerkelijking van je eigen vrijheid van de kwekerij. Je legt je speelgoed opzij en je begrijpt dat je een schepper bent. En terwijl je het idee van wie je bent uitbreidt, word je meer goddelijk. En terwijl je meer goddelijk wordt, geef je meer van jezelf weg en word je (wat, uiteindelijk?)

Universeel Bewustzijn. Natuurlijk. Zul je je als Universeel Bewustzijn anders voelen dan je nu bent? Nee. Het enige verschil zal zijn dat alles wat je zegt de waarheid is. En er zullen geen oordelen over zijn. Dat is wat de Hemel is. Of het zal totaal onwaar zijn. Want het kan er niet tussenin zijn.

Vrager: Als alles wat je zegt waar is, waarom zeg je dan überhaupt iets?

Omdat je het niet gelooft.

V: Nee, ik bedoel niet nu.

Dat deed ik niet. Het moment waarop je daadwerkelijk gelooft dat alles wat ik zeg waar is en dat je weet dat het zo is, zul je hier ook niet zijn want ik ben niet hier. Ik ben alleen maar hier door jouw voorstelling van me. Ik sta in het midden van je droom. Ik heb het weefsel van je bewustzijn verstoord en ik zeg: Word wakker. Word wakker. Word wakker.

Word wakker. Zo simpel is het. Je ideeën erover maken niets uit. Geen enkele ervan is waar. Punt uit. Hoe kunnen ze waar zijn? *Jij* bent niet waar. Lijkt dat simpel? Te simpel. Je zegt tegen me: “Als ik niet waar ben, dan kan ik net zo goed doodgaan en niet hier zijn.” Dan zeg ik: Oké, doe dat. Dan kom je dichterbij. “Nou, ik denk niet dat ik al dood zal gaan. In plaats daarvan kan ik beter naar huis gaan en de melkboer betalen.” Hahaha! Is dat niet grappig?

Uiteindelijk is al het vierde niveau van bewustzijn een dubbelzinnigheid. Het is de tussenfase van volwassenwording,

het begint met een zeer langzame snelheid, mineraal, bewegend door het plantaardig bewustzijn, zich bewust van bewustzijn, een stap voor de dierlijkheid, uiteindelijk opgaand naar dit niveau en dan verder. Oké?

We zullen een moment van stilte hebben. Iedereen wordt heel stil. Er is hier veel energie.

Denkgeesten openen zich en je zult anders horen en zien. Dan ben je niet langer blind. Je breekt open. Je kijkt om je heen en je hebt kleine vleugels. Het is waar. Het is prima. Dan realiseer je je dat alle troep waar je hierbeneden mee omging, alle pijn die je voelde, en alle haat en verdediging en het vasthouden en blijven hangen aan en het in hel zijn, helemaal niets betekende. Het was niet werkelijk! En er is een groep engelen die reikt naar de aarde: “Welkom, vermoeide reiziger, kom thuis!” Zo eenvoudig is het. *Zo* eenvoudig is het.

Op dit niveau word je overal waar je gaat in de gaten gehouden. En elke keer dat je je een klein beetje naar dat licht keert, zal het (klapt). “Ja, hier komt er weer een.” Ze snoeien. Ze lopen door de tuin en ze snoeien de mensen die wakker worden. Soms raak je hierbeneden helemaal verstremgeld in het onkruid en je spreekt ermee. Dat maakt niets uit. Je zult opbloeien. Soms begin je te bloeien en dan kijk je om je heen en iedereen om je heen is nog steeds in een bolgewas, in een cocon, en ze zijn in slaap en je denkt “Wat is er mis met me. Ik voel niet dat ik in een bolgewas ben of in die... Kunnen die mensen niet zien? Zijn ze in slaap?” Ze zijn in slaap. En jij bent aan het ontwaken. Maar je ontwaakt alleen voor jezelf.

Dat wordt soms nogal eenzaam. Dat is oké. Er zijn diegenen van ons die delen in je ontwaken. Dat is waarom we hier zijn. Hier is de hemel. Hier is het prachtige bloemenveld. Hierbeneden zijn ze allemaal nog steeds als zaden. Zie je, ze bevatten allemaal het potentieel. Hm? Ze zijn nog niet ontwaakt! Wees dat niet. Wees nu niet in de kwekerij.

Jullie zijn allemaal geslaagd. Ik garandeer je dat je geslaagd bent. Ik wou dat je dit kon zien. Ik heb jullie allemaal als bekwaamd erkend. Hopla, daar ben je, dit is mijn klas. Oké? Dit is de klas van 26-47-49-52-78-1. Dit is de eeuwige klas. Dit is de enige klas die er is. Ik verzeker je dat wat ik zei heel waar is. Ik deel maar een moment met je, de vreugde van onze herkende afscheiding, zodat we samen tot eenheid kunnen komen in de waarheid. Dat is alles wat ik doe. Ik weet slechts een *fractie* van een moment vóór je dat ik jou ben, dat je mij bent. En je zegt: “Je hebt gelijk!” Zoef!

Wat deden we? We maakten een universum. Wat deden we in ons samenkomen? Als een versmelting. Boem! Een heel universum, een geheel nieuwe constellatie. Een geheel nieuwe cellulaire drijfkracht. Al het nieuwe bewustzijn verspreidt zich in eenheid. Waardoor? De simpele herkenning dat je mij bent. Totale uitbreiding. Totale overgave. Totale erkenning. Totale waarheid. En de ongelooflijke ontdekking dat dat moment alles is wat er ooit was. En ieder van jullie voelt dat. En steeds wanneer je het voelt, is dat het enige moment waarop je het ooit kon voelen. Maar elke keer dat het gebeurt, ben je dichterbij. En wanneer je uiteindelijk geheel tot heelheid komt, zul je zeggen: “Ik heb dat altijd geweten. Hoe kon ik het

vergeten zijn?” En het zal niets uitmaken, want je zult weten dat alles wat er ooit in tijd en ruimte is gebeurd, noodzakelijk was voor jouw volwassenwording, het maakte het mogelijk dat je heel werd. Dus in plaats van terug te kijken en te zeggen, “Ik had het eerder kunnen doen,” zul je zeggen: “Dank U.” Want dan zul je de waarheid over jezelf kennen. En je zult zien dat de andere ‘jij’ nooit werkelijk was. Verbazingwekkend. En het overkomt je nu.

Ik kom zo bij je terug.

Houd je handen omhoog en daar is de Heer van de hemelse machten en de zon schijnt en daar, dat is het. Sterf niet om het te vinden. Sterf aan het zelf om het te vinden. Er zijn biljoenen aarden die op je wachten. Het hele universum heeft een overvloed aan bewustzijn. Word wakker.

Word wakker! Hier is een groep! Word wakker! Hier groep, hier! Voel je dat? Het is allemaal slechts bewustzijn, het wacht slechts op je vraag. Hier ben ik. Oh, verdwaald in de sterren. Word wakker! Goed nieuws. Grote vreugde! Je kunt niet verliezen! Geen dood! Hoe licht zal je mantel zijn wanneer je tot die waarheid komt. Hoe vreugdevol zul je de aarde bewandelen. Wat een goede leraar zul je zijn, wanneer je de waarheid te weten komt! Je kunt niet falen. Er is niet zoiets als falen. Als dat wel zo was, dan had ik je dat gezegd. Waarin zou je kunnen falen! Dus wees volmaakt. Maak je geen zorgen over iets anders. Voel die kracht van de waarheid in je en al het andere wordt opzij gelegd. Houd gemoedsrust. Heb inzicht. Draag de waarheid in je. Je hoeft niets te bewijzen.

We weten al wie je bent. We weten al wie je bent, engel.

Diegenen van jullie die voor altijd willen blijven rondhangen, dat kun je. Diegenen van jullie die verder willen reizen op dit pad dat je bewandelt, kunnen dat doen. Je bewandelt een pad van de waarheid.

V: Hoezeer je ook worstelt en streeft.

Ah, en je kunt hier niet levend weggaan. Het is heel simpel. Het is ongelooflijk simpel. Simpel! Eenvoudig! Wees vreugdevol en liefhebbend. Geef alles weg, houd nergens aan vast. Houd niet vast. Houd niet vast. Houd niet vast. Laat alles los. Dan kun je liefhebben. Stel je de vrijheid voor van het loslaten van alles en liefhebben. Het is ongelooflijk. Niets kan daarmee vergelijken.

Kom je? Oh, het is laat!

A Course In Miracles International

PO Box 13, Lake Delton, WI 53940, USA

Voor bestellingen e-mail: mcc@acimi.com

of bel (+) 1-608-253-4622

www.TheMasterTeacher.TV/nl

www.eencursusinwonderen.org ♦ www.eencursusinwonderen.com

